

Staten, naar han navngiver sig som Forfatter eller som Udgiiver. Det foreslaaes derfor, at denne Forandring i Paragraphen foregaaer. Jeg skal dertil udhøve, at den Betragtning, som overhørdet gjorde sig gjældende ved de Forandringer, der ere foreslaaede i Lovudkastet, var det, at det egentligt er Offentliggjørelsen af et Skrift, som bør paadrage den Bedkommende Ansvar. Det er først ved Offentliggjørelsen, at den Tanke, der meddeles i Skriftet, bliver strafbar. Det er ved den særegne Udgiwelsesmaade, som et trykt Skrift erholder, at der i dette trykte Skrift opstaaer en Fare, som enten det mundtlige eller skrevne Ord ikke vilde have. Det er derfor Offentliggjørelsen, som egentlig bør forbydes, det er Offentliggjørelsen i Skriftet, som i og for sig kunde blive farlig, som medfører denne Fare, og altsaa bør paadrage Ansvar. Naar man gaaer ud fra denne Anskuelse er der vel ogsaa en Deel, der kan tale for, at Redacteur, eller at Navnet Redacteur, udgaaer. Man maa haabe, at i Praxis Ordet „Udgiiver“, der ganske correct fremstiller det Forhold, som gjør Udgiwelsen eller Offentliggjørelsen strafbar, faaer denne Betydning, at det vil kunne træde istedetfor Redacteur i alle saadanne Tilfælde, hvor det er Redactoren, hvem Ansaret efter de hidtil bestaaende Forhold vilde komme til at paahvile.

Med Hensyn til § 4 blev der i den ovennævnte Betænkning yttret, „naar der finder en saadan falsk Angivelse Sted, nemlig af Forfatter, Udgiiver eller disse der omhandlede Personer, saa kan dette muligen være skeet i en egennyttig Hensigt eller paa anden saadan Maade, at derved bliver begaaet et Bedrageri, som da bliver at behandle og bedømme efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Er derimod den falske Angivelse skeet, for muligen at give Skriftet større Anseelse, da er denne Fremgangsmaade vistnok urigtig, men denne Urigtighed synes dog ikke at være af en saadan Natur, at den bør belægges med Straf, med mindre deri indeholdes en Fornærmelse mod den, der saaledes urigtigt er nævnt, som Forfatter, men i saa Fald bliver Handlingen Gjenstand for privat Paataale og henhører under Reglerne for Fornærmelser mod Private. Er derimod den falske Angivelse

gjort for at vildelede Justitien, for at drage Mistanken bort fra den virkelig Paagjældende, saa udgjør den urigtige Angivelse en Deel af selve Broden, og kan ligesaalet blive Gjenstand for særlig Afstraffelse som de Forsøg, hvormed en Forbryder ellers søger at unddrage sig Ansaret for sin Gjerning, eller de falske Fortklaringer, som han i dette Diemed ellers afgiver.“

Det er disse Grunde, som have været anseet overveiende for at denne Paragraph maatte heelt udgaae. Jeg kan i Overensstemmelse med hvad jeg tidligere her i Salen har tilladt mig at ytre, ikke ansee det som nødvendigt, at denne § 4, saaledes som den udgik herfra Thinget, indeholder en Bestemmelse om, at et Skrift kunde udgaae uden Angivelse af Forfatter, anonym eller pseudonym, thi det, troer jeg, fulgte ligesom af Bestemmelserne i §§ 2 og 3, sammenholdt med § 4, som den forelaae i Regjeringens oprindelige Udcast, men jeg kan ikke nægte, at jeg har stedse, hvor jeg har havt Leilighed til at udtale mig om denne § 4, troet, at det kunde være ganske hensigtsmæssigt, at der vedblev at bibeholdes en Bestemmelse, som kunde gaae ud paa at sætte en Straf for falsk Angivelse af Forfatter, ikke for den urigtige Angivelse, men for falsk Angivelse; thi vil man henregne den falske Angivelse, som tilstgter at paadrage en Anden Ansvar for en Ting, for hvilken han ikke har Ansvar, vil man henregne det til det sædvanlige Begreb om Falsk, vil der blive anvendt langt større Straf end den, der efter Forholdenes Natur kunde billigt og passende komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde, og derforuden er Forseelsen i nærværende Tilfælde i og for sig ikke af samme Beskaffenhed, som det man ellers pleier at henregne til Falsk. Det kan tænkes, at en saadan Angivelse af en anden Forfatter end den rigtige bliver gjort for at vildelede det Offentlige ved at undersøge hvem Ansaret kunde paahvile. Det er jo i og for sig en Forbrydelse, der fortjener Straf, men som man dog ikke kan henregne til den samme Klasse af Forbrydelser, som dem, der ellers i Lovgivningen betragtes som egentlig Falsk.

Hvad iøvrigt Lovudkastet angaaer, vil det